

[Alfred Jensen.]

Rasmus Hansen her og siger, at jeg og mine burde gå ind i et lønkammer og ransage vort indre og undersøge, om vi kan fortsætte med at udtale os, som vi gør. Jeg synes, at det ærede medlem, hvis han virkelig er interesseret i at forhindre krigen, hvis han virkelig er interesseret i afspænding, skulle gøre noget mere for at få sandheden at vide om Sovjetunionens politik og om det, der foregår i Østeuropa. Sagen er jo den, at det ærede medlem ikke er orienteret derom, og det ærede medlem vil ikke være det. Derfor har det betydning, at man lader de mennesker, der har været i Sovjetunionen og set forholdene, få lejlighed til at komme til radioen og udtale sig. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om han vil medvirke til, at en delegation af rigsdagsmænd får mulighed for at rejse til Sovjetunionen og der ved selvsyn se, hvorledes forholdene er, tale med folk... (*Tilråb: Uhyre gerne!*). Så prøv, om De kan få det ærede medlem til at gå ind for det; jeg er overbevist om, at det vil være umuligt at få en sådan delegation afsted. Men hvis man gjorde det, ville man kunne få langt renere linier i diskussionen om forholdene i Sovjetunionen, end når man skal holde sig til udtalelser af det ærede medlem og andre, der aldrig har været i Unionen og ikke har ønsket at komme der og ikke har ønsket at vide besked om, hvorledes tilværelsen former sig der.

Jeg stillede et enkelt spørgsmål, som jeg ønsker at gentage: det er spørgsmålet om bedriftsværnene, om rekrutteringen, om bevæbningen og om den stemningsberetning, de rapporter, som indsendes. Jeg havde regnet med, at jeg fik svar. Nu kan manglen af svar jo også være betegnende; jeg betragter intet svar som svaret, og så kan jeg og andre drage vore konklusioner heraf.

(Kort bemærkning).

Bøgholm: Jeg vil i anledning af den særdeles venlige indbydelse til rigsdagens medlemmer fra en mand, der øjensynlig mente at kunne repræsentere Sovjetunionen, sige, at jeg har søgt tilladelse til indrejse, men det er blevet mig nægtet.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Alfred Jensen sige, at det formentlig er det ærede medlem bekendt, at der i De Forenede Stater har været ført forhandling om en fri meningsudveksling, en friere informations-tjeneste for landene beliggende øst og vest for jerntæppet. Der vil efter min mening

ikke være nogen mere effektiv måde, hvorpå man kan sikre, at befolkningerne gensidigt bliver klar over, hvad der er deres ønsker og hensigter; men desværre har repræsentanterne for Sovjetunionen og for andre kommunistisk styrede lande indenfor De Forenede Nationer modsat sig en sådan fri informationstjeneste om forholdene i landene øst og vest for jerntæppet. Jeg tror, det ville være af den største betydning for en konsolidering af freden, hvis det ærede medlem og hans meningsfæller kunne medvirke til, at en sådan fri meningsudveksling blev gennemført. Det ville være af en ganske anden betydning for freden end en dansk rigsdagsdelegations rejse til Sovjetunionen.

Desværre er det sådan, at det er meget få, måske slet ingen af rigsdagens medlemmer, der kan tale det russiske sprog. Jeg betragter det som en ufravigelig forudsætning for at kunne komme til bunds i et lands forhold, at man kan sproget. Der er en hel række andre forudsætninger, som gerne skal kunne opfyldes, f. eks. tidsspørgsmålet.

Jeg tror derfor ikke, at en dansk rigsdagsdelegation, selvom den ville arbejde nok så hurtigt, ville have mulighed for at skaffe de oplysninger frem, som den danske befolkning og andre landes befolkninger har brug for. Men jeg tror som sagt, at noget sådant kunne tilvejebringes gennem fri meningsudveksling, gennem fri informations-tjeneste mellem øst og vest, og jeg henstiller til det ærede medlem at medvirke hertil.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Efterhånden som denne forhandling skrider frem, må jeg indrømme, at det at komme til bunds i den radikale forsvarspolitik af dags dato er svært. Jeg betragter det som en okkult videnskab. Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen gjorde det ikke lettere for mig igennem de betragtninger, han har fremsat nu for ganske nylig.

Det ærede medlem vil vide, hvad jeg mener med at tale om det tilbagetog, som man foretog nu og da fra hans side under drøftelsen af det forslag, som han selv har skitseret. Ja, da det ærede medlem forleden dag pludselig, uden at vi havde anet noget derom, stangede ud, at man fra radikal side ville have en landhær på sådan en halv snes tusind mand i løbet af et år, se, da fik jeg sådan en lille smule chok, for han har gemt på det i fem år, og ingen har anet, hvad man stræbte efter talmæssigt. Nu fik vi denne halve snes tusind mand forærende, og så gav man sig til at regne ud: hvad vil sådan en 10 000 mands hær koste, når den